

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 1924.—ΕΤΟΣ 6ον ΑΡ. 289

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Ἐπιταγαὶ καὶ Ἐπιστολαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ἸΩΑΝΝΟΥ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΑΡΜΟΔΙΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίαν 50.—
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ἡμιετησίαν 25.—
 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ἡμιετησίαν 50.—
 ΑΓΓΛΙΑΣ ἡμιετησίαν 50.—

ΜΙΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσίευσις ἐν ἡ σελίδα τῆς ἀλληλο-
 γραφίας : 30 λεπτὰ ἢ λιγότερα. Διὰ ποιήματα
 καὶ ἐμπορικῆς καταγωγῆς ἐκ τῆς ἰσῆρας συμφωνίας

ΕΒΔΟΜΗΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σ' ΑΓΓΛΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

Το γραφίδι της Σφαιρας ανακαίβαν την δια-

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ :

ΕΛΛΗΝΟΝ ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΝ :

ΒΑΣΙΛ. ΠΑΙΔΙΑΓΕΛΟΠΟΥΛΟΝ :

ΠΑΗΓΩΜΕΝΟ ΚΑΝΑΡΙΝΙ :

ΝΑΤΑΣΣΑΝ :

ΜΑΡΑΜΕΝΗΝ ΚΑΡΑΙΑΝ :

ΝΕΡΑΓΔΑΝ, Πειραιά :

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΝ :

ΦΡΙΝΤΣΑΝ, Ένταυθα :

Σ. Γ. Π., Αθήνας :

διαβλέπο, μόνον την απόπειαν ενός προσφι-

ΔΙΑΒΑΤΗΝ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ, Πειραιά :

ΜΑΡΑΜΕΝΗΝ ΑΓΑΙΗΝ :

Α. Τ., Τρίκαλα :

ΗΛΕΚΤΡΑΝ, Χανιά :

ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΟ ΠΑΙΔΙ :

ΛΕΩΝΗΝ :

ΖΗΝΟΒΙΑΝ, Καστοριά :

ΝΙΤΣΑΝ ΟΥΤΟΔΩΡΕΙΟΥ :

ΑΝΘΟΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΝ :

ΜΕΡΤΕΛΗΝ :

δύσω επί του παρόντος. Επιμενέω ότι ή λύ-

ΩΧΡΑΝ ΛΑΙΔΗΝ, Αθήνας :

ΧΑΓΓΑΔ, Αθήνας :

ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΑΝ, Αιτωλο-

ΛΕΩΝΗΝ :

Γ. Γ. Ν., Καλύβια :

ΕΛΗΦΘΗΝΑΝ ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΔΙΔΩ-

Θ' απαντήσω δι' ιδιαίτερας επιστολές εις

Υπερήφανην μικρούλαν, περιμείνατε την

Θ' απαντήσω δι' ιδιαίτερας επιστολές εις

Ανά τα δέξαι...

ΓΡ ΕΞΗΟΡΟΛΟΥ
Ο 'ΑΡΡΙ ΒΟΝΙΑ ΠΙΚΟΣ ΜΟΥ..

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

—Δεν ξέρω...μά έχω την ιδέα πως εσάς σάς

—Όχι, όχι! Αφού εγώ τον είδα με τα μά-

—Ναι, είπα, σας δίνω το λόγο μου. Κι' αν

—Όρα! Έκαμε με γαρ ή Ζηνοβία.

Και ξανάκουσε στο βιβλίο της. Αλλά' αμέ-

—Έγιω! Έχεις πολύ μεγάλο λάθος!...

—Αυτό τώρραφην μ' εσάς, είπα, και περιμέ-

—Όσο εγώ γινώσκω από μέρα σε μέρα

—Ένα πρωί, κατά τις δέκα, βγήκε λόντας

τάχα πρόβες. Σε λίγο θάφευγε κι' ή Ζηνοβία,

—Όχι, όχι! Αφού εγώ τον είδα με τα μά-

—Ναι, είπα, σας δίνω το λόγο μου. Κι' αν

—Όρα! Έκαμε με γαρ ή Ζηνοβία.

Και ξανάκουσε στο βιβλίο της. Αλλά' αμέ-

—Έγιω! Έχεις πολύ μεγάλο λάθος!...

—Αυτό τώρραφην μ' εσάς, είπα, και περιμέ-

—Όσο εγώ γινώσκω από μέρα σε μέρα

—Ένα πρωί, κατά τις δέκα, βγήκε λόντας

—Ένα πρωί, κατά τις δέκα, βγήκε λόντας

ΣΠ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ
Η ΧΡΥΣΗ ΔΟΥΣ ΣΙΔΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

—Είναι ανάγκη να πάμε στην τραπεζαρία;

—Όχι, όχι! Αφού εγώ τον είδα με τα μά-

—Ναι, είπα, σας δίνω το λόγο μου. Κι' αν

—Όρα! Έκαμε με γαρ ή Ζηνοβία.

Και ξανάκουσε στο βιβλίο της. Αλλά' αμέ-

—Έγιω! Έχεις πολύ μεγάλο λάθος!...

—Αυτό τώρραφην μ' εσάς, είπα, και περιμέ-

—Όσο εγώ γινώσκω από μέρα σε μέρα

—Ένα πρωί, κατά τις δέκα, βγήκε λόντας

—Είναι ανάγκη να πάμε στην τραπεζαρία;

—Όχι, όχι! Αφού εγώ τον είδα με τα μά-

—Ναι, είπα, σας δίνω το λόγο μου. Κι' αν

—Όρα! Έκαμε με γαρ ή Ζηνοβία.

Και ξανάκουσε στο βιβλίο της. Αλλά' αμέ-

—Έγιω! Έχεις πολύ μεγάλο λάθος!...

—Αυτό τώρραφην μ' εσάς, είπα, και περιμέ-

—Όσο εγώ γινώσκω από μέρα σε μέρα

—Ένα πρωί, κατά τις δέκα, βγήκε λόντας

—Ένα πρωί, κατά τις δέκα, βγήκε λόντας

ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΠΡΩΗΣΙΣ

Καίσαρ -Ισίδωρος Μπουρνάν, από το Κρικετό!
Παρών.
Προσπερ-Ναπολέον Κορνύ από το Κρικετό!

σμός; και ο Κορνύ είπε: Του κεφάλι είνε...
Καί οι δύο κατηγορούμενοι εφώναξαν μαζί:
-Ψέματα! Τόξαν' εσπείτηδες! Μόλις γυρίσαμε απ' την άλλη μεριά εφυγε!

Γωνιά! ού του σπιτιού προσκυνητάρι,
Ποθ ανοίξεις τή θερμή σου τήν ἀγκυλή
Είς τὰ κορμιά καί τής ψυχής σου δέρνει

ΖΕΣΤΗ ΚΑΙ ΕΡΩΣ

Εσκεφθήκατε ποτέ σοβαρώς τί αποτέλεσμα έχει η ζέση επί του έρωτος;
Ο! μη μειδιάτε πονηρά... Δεν ένοιώ αυτό που βάσει ο νοός σας.

ERNESTE DAUDET

Σ' ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ

ΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑ

Ενα βράδυ του Ίανουαρίου, κατά τās δέκα ή ώρα, ένας άνθρωπος εβράδιζε μόνος επί της οδού της αγούσης από της γαφύρας του Γάρδωνος εις τή χωρίον καστερίον.

H ΖΟΥΛΙΕΤΤΑ

αχέσεις του και με τὰ πλάνα λογία της άγάπης.
Ο άνθρωπος αυτός ονομάζετο 'Ιωάννης. λόγος δέ της χοληρότης του όλοι τον αποκάλου Κουτσογιάννη.

Καθαρίζα κουκιά, Κύρ' Πρόεδρε,
Εξ άπου λόγου σας. Ήσαν ξάφνου κι' έμπήκαν ίσια στην κουζίνα, κι' μ' έβλεπαν λοξά, ά ναί... πρό πάντων ο Κορνύ... επειδής, έξερτε, αληθουρεί... Τρώμαξα, μαδές, Κύρ' Πρόεδρε, καί τ'ς ρότσηα: «Τί θέλτε, μαδές, άπου μένα;...»

Κε' ο καόςης με τὰ μάτια της ψυχής του,
Μεσ' στα βάθεα πελάγη σταν γυριών,
Γωνιά, τον τερ βωμό σου βλέπει,
Σαν φάρος τὰ σκοτάδια νά εσοκλήξ.

Καί ο καόςης με τὰ μάτια της ψυχής του,
Μεσ' στα βάθεα πελάγη σταν γυριών,
Γωνιά, τον τερ βωμό σου βλέπει,
Σαν φάρος τὰ σκοτάδια νά εσοκλήξ.

κάνενα σκαμνί, καμμιά σκάλα που νά ποροείη νά φθάση ως τή παράθυρο για νά δη τι γίνεται μέσα.
Αλλά δεν βρήκε τίποτε. Εστάθηκε μερικές στιγμές. Τό στήθος του εφούσκωνε βίαια.

Επέταξε μακριά τή μαχαίρη, έσκυφεν έπάνου στο στήθος της Ζουλιέτας και ο Κουτσογιάννης έξέσπασε σε λυγμούς.

Τό φως ζωογονήθηκε με μίος και τού επέτρεψε νά τά δη όλα.
Αφρησ φωνήν ήπερτάτης οδύνης. Έπάνου στο κρεβάτι ήταν εξαπλωμένη μία γυναικα σαν ένας άδρανης όγκος, μισόγυμνη, μ' ένα μαχαίρι καρφωμένο στο στήθος της.

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΦΟΡΕΜΑ

Καινούριο φορέμα; Με γεια σου!
Σα ρόδο τού Άπριλιού άνοιχτό
Και ταπεινά με τή θωρία σου
καί στο κορμί καί σου χυτό.

Ετσι όπως πέφτει όλη μέρα
στης χλιδας έντρος, τής δουλειάς
Δέν είσαι Ρήγα θυγατέρα
μά σ' αγαπώ σε Βασιλιάς!

γ. καρσωνίερας; Φοδρός, κάμινος τής Παλαιάς

έδότη στο δομάτιόν της έραστήν.
Ο Κουτσογιάννης βρισκόταν εκεί όρθιος κάτω από τή παράθυρο τής Ζουλιέτας.
Τί νά κάνω τώρα; ρωτούσε με άγνοια τόν έαυτό του.

Βοήθεια, βοήθεια! Συλλάβετε τόν δολοφόνο. Ήταν ή τελευταία του προσπάθεια.
Μεσα σε λίγα λεπτά ένας ένομοιάχης και ένας χοροφύλαξ έμπήκαν στο δομάτιο.

